

FESTIVALUL FILMULUI EUROPEAN

2008

EDIȚIA A 12-A

BUCHUREȘTI 8-18 MAI
GALA - 8 MAI
SALA PALATULUI

9-18 MAI,
CINEMA STUDIO
MUZEUL ȚĂRANULUI
ROMÂN

INSTITUTUL
CULTURAL
ROMÂN

FESTIVALUL

EDIȚIA A 12-A 2008

Festivalul Filmului European este organizat de către Institutul Cultural Român, cu sprijinul Reprezentanței Comisiei Europene în România, în colaborare cu Uniunea Cineaștilor din România, Ambasadele și Institutele Culturale ale statelor membre și candidate și Ambasada Confederației Elvețiene.

Organizatorii mulțumesc
Muzeului Țăranului Român,
Independența Film,
Orange (sponsor pentru Premiul Publicului),
și partenerilor media pentru sprijinul acordat.

Festivalul Filmului European 2008

*Celebrând cinematograful european
și dialogul intercultural*

În anul dialogului intercultural, intenția Uniunii Europene de a stimula oficial comunicarea culturală dintre diversele realități politice ale Europei unite și dezunite se întâlnește în chip fericit cu vocația de totdeauna a Festivalului Filmului European de a fi o intersecție a culturilor europene și un mediator al dialogului dintre ele. Aflat acum la a douăsprezecea ediție, Festivalul Filmului European este un laborator al felului în care se produce unificarea culturală a continentului: tot ce se produce valoros în vreo parte a Europei este imediat pus în contact cu publicul din orice altă parte a ei – în mod firesc, fără mare tam-tam, așa cum se desfășoară o șuetă între vecini și prieteni. Dialogul intercultural se va fi realizat deplin abia când comunicarea dintre culturi se va transforma într-o șuetă.

Horia-Roman Patapievici
Președinte
Institutul Cultural Român

Bun venit la *noul nostru festival*, care este de această dată mult mai *al nostru* și mult mai *nou*.

Al nostru înseamnă de anul acesta Institutul Cultural Român, înseamnă că România își asumă rolul pe care îl presupune noul său statut de cetățean al Europei.

Nou înseamnă noi organizatori, o nouă formulă care combină într-un amestec interesant documentarele și filmele de ficțiune, un nou parteneriat cu programul Puzzle pentru Dialog Intercultural European, noi spații de proiecție pentru spectatorii bucureșteni, disponibile și după Festival, și insuflarea unor noi speranțe pentru filmul european, pentru diversitate, pentru un interes mai mare față de dialogul între aceste diversități.

După ce am avut privilegiul să particip pentru ultimii cinci ani consecutivi la organizarea Festivalului, doresc să le mulțumesc și să le urez mult succes colegilor de la Institutul Cultural Român, care în acești ani a devenit din ce în ce mai european și mai receptiv la vocația europeană a tinerei generații.

Giorgio Ficarelli
Comisia Europeană

FESTIVALUL

Filmul european exercită o influență comună, pe care cred că o resimțim cu toții și care, pentru mine, este foarte puternică. Eu nu am avut parte de o educație sistematică în domeniul filmului, am văzut filme la întâmplare. Când eram copil, am avut ocazia să văd filme americane și franceze. Apoi am văzut filme „de cinematecă”: Tarkovski și Kieslowski, și Noul Val și câțiva regizori germani. Mai târziu, când am început facultatea de film, am descoperit că mă apropiam de școala cehă de film – Milos Forman (filmele din anii '70), Jiří Menzel – și de neorealismul italian. Dar mie îmi plac *filmele*, nu-mi plac curente. Mă simt mai legat de filmele de autor.

Pentru mine, dorința de a face filme a apărut nu atunci când am văzut un film minunat, ci după ce am văzut câteva filme românești absolut stupide. Când mergeam la cinema și vedeam astfel de filme, îmi spuneam: „Oamenii ăștia arată ca noi și par a vorbi aceeași limbă, dar sunt extratereștri. Noi nu vorbim așa. Niciodată nu se întâmplă așa ceva, e caraghios!”. Cred că o astfel de reacție ne face pe toți să gândim cinematografia în termeni realiști.

Cristian Mungiu, regizor

Noi suntem ceilalți

Cum arăta cinematograful european la 2008? – ar putea întreba cineva (un american, eventual) pe la 2028. Păi, cam așa, ar veni răspunsul, cu lista filmelor + sinopsisurile atașate în document word și cu filmele înseși, descărcabile gratuit de pe site-ul cinefil al UE...

Lăsând gluma deoparte, nu putem să nu constatăm că, de când Europa este o mare familie în care toți membrii ei fac filme, interesul pentru filmele respective rămâne limitat la zona din care provine. Dacă cinematograful american (hollywoodian, de fapt) este văzut peste tot în lume, cinematograful european este văzut (numai) în țările care l-au produs sau, în cazuri fericite (ca acesta), în festivaluri. Distribuitorii încearcă marea (publicul) cu degetul, dar marea se retrage repede – iar valurile se duc, iar și iar, de cealaltă parte a Atlanticului.

Ce e de făcut? Una dintre soluții este, iată, aceasta: un „pachet” de filme *made in EU* trimis, ca un mesaj în sticlă,

spectatorilor fixați cu ochii pe filmul *made in USA*. Curiozitatea (ca să nu zic bunăvoința) de a vedea cum arată un film lituanian, belgian, elvețian, turc sau danez, ba chiar luxemburghez, poate produce surprize dintre cele mai interesante (ca să nu zic plăcute). În mod cert, există o varietate pe care nu o găsești, oricât ai căuta-o, în filmul hollywoodian. Mai interesat de social, de adevărul relațiilor dintre oameni, de teme la zi (multiculturalism, integrare etc.) decât de succesul sigur la încasări, cinema-ul european te incită la reflecție asupra lumii în care trăim. Și o face nu doar altfel decât la Hollywood, dar destul de distinct de la un „membru al familiei” la altul.

Dovadă, felul în care un documentar filmat în China surprinde schimbările survenite în diverse provincii – față de un documentar filmat în Republica Moldova, surprinzând același lucru la nivelul unei singure familii. Sau mărturia perplexantă a unui cuplu de chinezi bătrâni, din documentarul respectiv („Eram comuniști, am furat tot ce s-a putut în timpul Revoluției, astea erau vremurile...”), față cu jubilatorul „road-movie” unguresc (cu titlu rusec: *Konyec*) în care tot un cuplu de bătrâni, el tot comunist, fură, la fel, tot ce-i iese în cale: într-un loc, *Good-bye, Mao* (cu regrete resemnate în prisma casei), în celălalt *Good-bye, Lenin / Hello, Bonnie & Clyde!* Întâlnim, într-un film cehesc și altul unguresc, același prenume de fată (Iska), dar protagoniste sunt atât de diferite: prima face cu ochiul „păpușelelor” din *Margaretele* Verei Chytilova, a doua, cu o copilărie avortată, nu știe să facă cu ochiul, dar un ochi de cinefil ar putea-o vedea foarte bine într-o poveste a fraților Dardenne... Totul ține, până la urmă, de acea „justă distanță” (după filmul italianului Mazzacurati) care separă cinema-ul adevărat de tractul politic, de comanda politic-corectă sau de reportajul de televiziune. Uneori, distanța (dintre dramatic și comic) este o ușoară apăsare pe o masă instabilă – ca-ntr-un film elvețian făcut numai din semitonuri. Alteori, distanța (dintre comic și elegiac) este o simplă apăsare pe telecomandă – precum zaparea între un porno și un Tarkovski într-un film turcesc. În unele cazuri, în fine, viața unei/unor familii este privită cu atâta înțelegere, sensibilitate și pudoare, încât distanța aceasta, „în timp real” aproape, și le apropie cu o exemplară empatie – ca în filmul francez despre peripețiile unui cușcuș cu chefal și în documentarul românesc despre un tată ce-și crește singur cei trei copii...

Veți vedea, așadar, filme variate (ca gen) și povești diferite spuse în stiluri surprinzător de neasemănătoare (într-unul, înzăpezit, apare chiar Moș Crăciun, într-altul, luminat de exploziile bombelor, un băiat libanez vorbește cu un puișor, iar puișorul îi răspunde...), toate având – însă – în miezul lor o idee comună: *noi suntem ceilalți*. Este cea mai simplă definiție a cinema-ului.

Alex. Leo Șerban

FESTIVALUL

The Secret of the Grain Cușcuș cu chefal La graine et le mulet

frança

Franța, 2007 (151 minute). Comedie dramatică

Regia și scenariul: Abdellatif Kechiche

Imaginea: Lubomir Bakchev

Montajul: Ghalya Lacroix, Camille Toubkis

Muzica: Nicolas Waschkowski, Olivier Laurent

Cu: Habib Boufares, Hafsia Herzi,
Abdelhamid Aktouche

Distribuit de: Pathé Distribution Ltd

Filmul este un foileton de familie de o autenticitate ieșită din comun, care ne prezintă complexitatea relațiilor umane în centrul cărora tronează compromisul. Fiecare personaj, pe rând, își sacrifică emoțiile și demnitatea pentru un bine comun – familia. Numele filmului este o referință culinară la cușcuș și la pește, dar și la sămânță, ca simbol al ideii, al embrionului care evoluează.

În portul Sète, Beiji, în vârstă de 60 de ani, este prins în rutina obositoare a unei slujbe la șantierul naval. Divorțat, face eforturi considerabile pentru a rămâne aproape de familie, în ciuda tensiunilor financiare și a disensiunilor gata să izbucnească în orice clipă. Pune la cale o afacere – înființarea unui restaurant, însă nu-i ajung banii și apelează la familie. Încet, încet, aceasta se sudează în jurul proiectului, simbol pentru o viață mai bună.

FILMULUI EUROPEAN

Abdellatif Kechiche este actor, scenarist și regizor. Originar din Tunisia, emigrează în Franța la vârsta de 6 ani și urmează cursuri de actorie și scenaristică. După câteva roluri principale (cele mai remarcabile în *Thé à la menthe* al lui Abdelkrim Bahloul, *Les Innocents* al lui André Techiné și *Bezness* al lui Nouri Bouzid) trece în spatele camerei. Scrie scenariul pentru *La Faute à Voltaire*, recompensat cu Leul de aur pentru cel mai bun scenariu de debut în 2000 la Festivalul de film de la Veneția. Abordează din nou tema imigranților și a cartierelor din suburbii în *L'Esquive* (2003), recompensat cu patru premii César.

Înainte de *Cușcuș cu chefal*, **Hafsia Herzi** apăruse într-un film pentru France 3, *Notes sur le rire*. Când a fost chemată la probă de către directoarea de casting care o alesese în trecut pentru figurație, Hafsia se pregătea pentru studiile de drept. A dat apoi și a doua probă, cu Abdel Kechiche, regizorul și scenaristul filmului, care a ales-o pentru rolul Rym.

După film, s-a înscris la universitate, și a urmat cursuri de teatru și de dicție. În 2007 a jucat în trei producții: *Ravages* (televizor), *Française* și *L'Aube du monde*. Anul acesta a obținut un rol în filmul *Un homme et son chien*, în care va juca alături de Jean-Paul Belmondo.

Premii: *Premiul FIPRESCI pentru cel mai bun regizor, Premiul Marcello Mastroiani pentru cea mai bună speranță* - Hafsia Herzi, *Premiul Signis pentru cel mai bun regizor, Premiul special al juriului* - Festivalul de film de la Veneția, 2007; *Cel mai bun regizor, cel mai bun film, cel mai bun scenariu original, cea mai bună speranță feminină* - Premiile César, 2008; *Cea mai bună speranță feminină* - Premiile Lumière, Franța, 2008; *Cel mai bun regizor* - Premiile Louis Delluc, 2007; *Premiul L'étoile d'or pentru cel mai bun film și pentru debut feminin* - Festivalul Internațional de film de la Marakes, 2008.

Website: www.lagraineetlemulet-lefilm.com

Spectacol de gală - 8 mai

Joi, 8 mai, ora 19:00 - Sala Palatului
Sâmbătă, 17 mai, ora 19:00 - MTR

Din nou acasă Welcome home

Austria, 2004 (102 minute). Comedie

Regia: Andreas Gruber

Scenariul: Andreas Gruber, Martin Rauhaus

Imaginea: Hermann Dunzendorfer

Montajul: Guido Krajewski

Muzica: Peter Androsch, Hons & Handler

Cu: Georg Friedrich, Rainer Egger, Abdul Salis, Johannes Silberschneider, Abdi Gouhad, Jeanette Hain

Distribuit de: Colonia Media

„Din nou acasă” pare să fie doar o altă poveste despre refugiații ilegali de la frontiera Austriei, care sunt găsiți, capturați și deportați. Dar, de data asta, lucrurile se întâmplă puțin altfel, căci aventura continuă în Ghana, unde totul se întoarce pe dos. Un film subtil despre realitatea migrației economice, care prezintă ipocrizia și frica din jurul rasismului.

Doi jandarmi austrieci au misiunea să-l escorteze pe Isaac înapoi în Ghana. Acesta, care în scurta perioadă petrecută în Austria și-a făcut o iubită și a devenit vedeta echipei de fotbal, se opune deportării, negând că ar fi din Ghana. Odată ajunși acolo, rolurile și raporturile de forță sunt brusc răsturnate. În această „comedie neagră”, jandarmii care la început dețineau controlul, se găsesc în situația de a se confrunta cu propriile prejudecăți. În plus, autoritățile locale contestă legalitatea deportării și le confiscă pașapoartele.

Andreas Gruber s-a născut în 1954 în Austria.

A studiat scenaristica și regia la Academia de muzică și artă interpretativă din Viena și lucrează ca freelancer în cinematografie și televiziune. Din filmografia sa fac parte filmele de televiziune: *Drinnen & draußen* (1983) *Schalom, General* (1989) *Erste Wahrnehmung* (1991) și lungmetrajele: *The Rabbit Hunt* (1994), *The Injured Smile* și *Debt of Love*.

Website: www.welcomehome-derfilm.com

De Hel van Tanger Iadul din

belgia

Belgia, 2006 (105 minute). Dramă

Regia: Frank Van Mechelen

Scenariul: Paul Piedfort

Imaginea: Lou Berghmans

Montajul: Joris Brouwers

Muzica: Steve Willaert

Cu: Filip Peeters, Els Olaerts, Axel Daeseleire, Peter Gorissen, Warre Borgmans, Hicham Slaoui

Distribuit de: Skyline Entertainment

Marcel Van Loock și Wim Moreels, șoferi de autobuz, sunt arestați în Maroc pentru trafic de droguri. Cei doi sunt condamnați la cinci ani de închisoare și în scurt timp realizează că nimănui nu le pasă de ei, cu atât mai puțin autorităților. După doi ani groaznici în închisoare, sănătatea lui Marcel se subrezește. Familia lui face tot posibilul pentru a-l repatria înainte să fie prea târziu. Filmul este inspirat de un caz real.

Frank Van Mechelen și-a început cariera în televiziune, cu producții de mare succes în rândul telespectatorilor: *The Mole*, *Silent Waters*, etc. În 2005 a debutat cu lungmetrajul *The Intruder*, iar *Iadul din Tanger* este al doilea său film.

Premii: *Cel mai bun actor* – Festivalul filmului din Montreal, 2006

Website: www.deheltantanger.be

FESTIVALUL

cehia

Pusinki Păpușil

Cehia, 2007 (90 minute).
Comedie

Regia: Karin Babinská

Scenariul: Karin Babinská, Petra Ušelová

Imaginea: Martin Douba

Montajul: Marek Opatrný

Muzica: Jan P. Muchow

Cu: Sandra Nováková, Marie Doležalová, Petra Nesvačilová, Oldřich Hajlich, Erik Kalivoda, Mário Kubaš, Filip Blažek

Distribuit de: Cineart TV Prague, Spol. S.R.O.

Road movie despre regăsirea identității, prietenie, prima dragoste și primele confruntări cu lumea adulților, dar și o mărturie despre cât de dificilă poate fi perioada adolescenței.

Iska, Karolína și Vendula au 18 ani, și tocmai au terminat liceul. Ca să evite rutina pe care o asociază cu creșterea în vârstă, plănuiesc marea evadare către Olanda, unde speră să găsească ceva lejer de muncă, dar mai ales să guste din plăcerile ascunse ale vieții de adult. Problemele apar încă de la început, când planurile le sunt încurcate de Vojta, fratele de 14 ani al Iskăi, care vrea să le însoțească. Vojta va deveni martorul, dar și detonatorul tensiunilor dintre fete, a căror prietenie e pusă la încercare pe măsură ce realizează că timpul nu poate fi oprit.

Karin Babinská a studiat regia de film și televiziune în cadrul Academiei de Arte Muzicale, Film și Televiziune din Praga (FAMU). Dintre scurtmetrajele realizate în timpul facultății, *Jakub and Veronika* a câștigat numeroase premii la festivalurile internaționale, iar cele 3 episoade pentru serialul de televiziune *Bachelors* s-au bucurat de un mare succes în rândul telespectatorilor.

Premii: Golden Kingfisher pentru cel mai bun film - Festivalul Filmului Ceh, 2007.

Website: www.pusinky.com

Sve Džaba Totul pe gratis All for Free

Croatia/Bosnia-Herțegovina,
2006 (94 minute). Dramă

croația

Regia și scenariul: Antonio Nuić

Imaginea: Mirsad Herović

Montajul: Marin Juranić

Muzica: Hrvoje Štefotić, Siniša Krneta

Cu: Rakan Rushaidat, Nataša Janji, Emir Hadžihafisbegović,
Bojan Navojec, Franjo Dijak, Enis Bešliagić

Distribuit de: Propeler film

„Totul pe gratis” este povestea unui om care încearcă să-și regăsească identitatea și locul în lumea haotică de după război.

Goran are 30 de ani și trăiește într-un mic oraș din Bosnia. Spre deosebire de prietenii lui, ale căror vieți au fost răsturnate de război, Goran a scăpat neafectat. Trăiește din moștenirea părinților săi și își petrece mai tot timpul prin baruri, înconjurat de amici. Într-o zi, toți prietenii lui mor într-o altercație, incident care-l scoate pe Goran din rutina cotidiană și-l determină să realizeze ceva memorabil. Prin urmare, pornește într-o călătorie, cu promisiunea de a nu zăbovi mai mult de o zi în fiecare oraș, tratând locuitorii cu băutură gratis până când își va termina toți banii. După câteva zile întâlnește o fată de care se îndrăgostește pe loc, ceea ce-l face să-și încalce promisiunea și să mai rămână încă o zi în orașul respectiv...

Antonio Nuić s-a născut în Sarajevo în 1977. A studiat regia de film și televiziune la Academia de artă dramatică din Zagreb. A regizat numeroase clipuri muzicale, spoturi și emisiuni de televiziune, precum și scurtmetrajele: *On the Spot* (1998), *Give them Dinamo back* (2000), *Sex, booze and short fuse* (2002-2004), etc. *Totul pe gratis* este lungmetrajul lui de debut.

Premii: *Marele Premiu Golden Arena* pentru cel mai bun film, *Premiul Golden Arena* pentru cel mai bun regizor, cel mai bun scenariu și cea mai bună actriță în rol secundar – Festivalul de film de la Pula, 2006; *Premiul Heart of Sarajevo* pentru cel mai bun actor în rol principal – Festivalul filmului de la Sarajevo, 2006; *Premiul special al juriului* – Festivalul filmului de la Belgrad, 2007; *Premiul Bronze Rosa Camuna* pentru cel mai bun regizor – Festivalul Bergamo Film Meeting, 2007.

Blinde engle Îngeri

Danemarca, 2006
(90 minute). Documentar

Regia: Jon Bang Carlsen
Scenariul: Jon Bang Carlsen
Imaginea: Michael Buckley, Jon Bang Carlsen
Montajul: Mette Zeruneith, Miriam Nørgaard
Muzica: Hans-Erik Philip
Cu: Rune T. Kidde, Bonnie Mbuli
Distribuit de: C&C Productions ApS

Film prezentat cu sprijinul Institutului Danez
de Film și al Agenției Daneze de Artă.

Îngeri orbiți este o încercare profundă și ironică de a capta experiența cuiva care nu poate vedea lucrurile așa cum sunt decât prin ochii altcuiva. Este un amestec de ficțiune și documentar care vorbește despre dragoste și gravitație.

Un nevăzător european zboară în Africa de Sud pentru a face (pentru ultima dată) parașutism, un sport pe care-l îndrăgea nespus înainte de a rămâne fără vedere. Ajuns în Africa, plătește o localnică să-l ajute să ajungă în vârful muntelui și să-și îndeplinească astfel visul de a zbura. Emoția de a privi lumea prin ochii ei este atât de puternică, încât se îndrăgostește de ea. Răceala cu care ceilalți localnici tratează relația ei cu un străin, o determină pe femeie să ia parte la planul excentric al bărbatului de a părăsi această lume asemeni unor îngeri orbi.

Jon Bang Carlsen s-a născut în 1950 și a absolvit Școala Daneză de Film în 1976. A scris și regizat peste 30 de filme, atât documentare, cât și de ficțiune: *Next Stop – Paradise* (1980), *Time Out* (1988), *Carmen & Babyface* (1995), *My African Diary* (1999), etc. *Îngeri orbiți* este ultima parte a trilogiei sud africane și continuă temele religioase abordate în primele două filme din această serie: *Addicted to Solitude* (1999) și *Portrait of God* (2001).

En Til En Unu la unu 1:1 (One to

Danemarca, 2005
(90 minute). Dramă

Regia: Annette K. Olesen
Scenariul: Kim Fupz Aakeson
Imaginea: Kim Høgh Mikkelsen
Montajul: Molly Malene Stensgaardård
Muzica: Kåre Bjerkø
Cu: Mohammed-Ali Bakier, Joy K. Petersen,
Anette Støvelbæk, Helle Hertz, Subhi Hassan
Distribuit de: Trust Film Sales

Film prezentat cu sprijinul Institutului Danez
de Film și al Agenției Daneze de Artă.

danemarca

„Când lumea - așa cum o știm noi - se schimbă, ne simțim nesiguri. Când ne simțim nesiguri, ne este teamă că vom pierde tot ce avem. Când simțim această teamă, vrem să controlăm totul. În sensul bun, frica este un instinct care ne ajută să supraviețuim. În sens opus, se extinde precum cancerul și se transformă în furie. Acest film este despre sentimentul de frică în ambele sensuri.”

Annette K. Olesen

Vineri seară, suburbiile din Copenhaga. În drum spre casă, Per este bătut brutal și ajunge la spital în comă. Poliția nu are niciun indiciu. Mama lui se învinovățește pentru decizia de a nu se fi mutat mai în centru, într-o zonă mai sigură. Mie, sora lui Per, caută consolare la prietenul ei, Shadi, fiul unor imigranți palestinieni. Shadi bănuiește că fratele lui se află în spatele atacului, dar păstrează tăcerea pentru a-și proteja familia.

Unu la unu este cel de-al treilea film de lungmetraj al regizoarei **Annette K. Olesen**, în decursul a 4 ani. Filmul de debut, *Minor Mishaps*, a câștigat Premiul Blue Angel în competiția de la Berlin din 2002, iar *In Your Hands* a fost, de asemenea, selectat în competiția oficială și a primit numeroase premii internaționale. Olesen a absolvit regia la Școala Națională de Film din Danemarca în 1991.

Selecții: Secțiunea Panorama a Festivalului de Film de la Berlin, ediția 56, 2006.

FESTIVALUL

Mon frère se marie Fratele meu se însoară My Brother is Getting Married

Elveția, 2006 (78 minute). Comedie

Regia: Jean-Stéphane Bron

Scenariul: Jean-Stéphane Bron & Karine Sudan

Imaginea: Matthieu Poirot-Delpech

Montajul: Karine Sudan

Muzica: Christian Garcia

Cu: Aurore Clément, Jean-Luc Bideau, Cyril Trolley, Delphine Chuillot, Quoc Dung Nguyen, Michèle Rohrbach, Man Thu, Thanh An

Distribuit de: Films Distribution

Vinh, un refugiat vietnamez, adoptat cu 20 de ani în urmă de o familie elvețiană, se pregătește de nuntă. Mama sa naturală profită de ocazie pentru a se întâlni cu familia care i-a crescut fiul și care-i trimite în fiecare an de Crăciun felicitări cu mesajul că toată familia se gândește la ea. În realitate, lucrurile nu stau chiar așa, și vizita neașteptată a doamnei Nguyen va produce agitație în sânul familiei din Elveția, unde fiecare va trebui să joace rolul de mult uitat de tată, soție, soră și frate.

Jean-Stéphane Bron s-a născut în 1969 la Lausanne. A studiat cinematografia la Ipotesi Cinema în Italia, sub tutela lui Ermanno Olmi și la Școala de Film de la Lausanne. În 1997 realizează primul documentar de lungmetraj - *Connu de nos services*. Doi ani mai târziu, iese la rampă cu *La Bonne Conduite*, distins cu multe premii, printre care și premiul New York Times pentru „Viziune originală”. Ulterior, filmează *En Cavale* pentru postul de televiziune Arte, și *Mais im Bundeshuus*. *Fratele meu se însoară* este primul film de ficțiune.

Premii: *Premiul Bayard d'Or* pentru cel mai bun actor și cel mai bun scenariu - Festivalul Internațional de film francfon de la Namur, 2006; *Cea mai bună interpretare într-un rol principal* pentru actorul Jean-Luc Bideau - Gala filmului elvețian, 2007; *Cel mai bun film european* – Festivalul filmului european de la Vitoria-Gasteiz, Spania, 2007.

Website: www.monfreresemarie.ch

Joulutarina Poveste de Crăciun Christmas Story

Finlanda, 2007 (80 minute). Dramă/fantezie

Regia: Juha Wuolijoki

Scenariul: Marko Leino

Imaginea: Mika Orasmaa

Montajul: Harri Ylönen

Muzica: Leri Leskinen

Cu: Hannu-Pekka Björkman, Otto Gustavsson,
Kari Väänänen, Minna Haapkylä

Distribuit de: Delphis Film inc

finlanda

Poveste emoționantă despre copilăria lui Moș Crăciun, despre mărinimie și prietenie pe viață.

Foarte demult, în Lapland, un băiețel pe nume Nikolas își pierde părinții într-un accident. Localnicii decid să aibă grijă de orfan, și fiecare familie îl găzduiește timp de un an. Pentru a-și arăta recunoștința, Nikolas construiește jucării pe care le oferă gazdelor în preajma Crăciunului, în chip de rămas bun. La vârsta de 13 ani, Nikolas ajunge în casa lui Iisakki, un tâmplar morocănos, care-i interzice să mai fabrice cadouri. Pentru a salva tradiția, Nikolas va reuși să-l înduplece pe bătrânel și chiar să vină cu o soluție ingenioasă care aduce bucurii copiilor la fiecare Crăciun, chiar și în zilele noastre.

Juha Wuolijoki este regizor, producător și scenarist. Printre reușitele sale se numără *Gourmet Club* – un film de televiziune care s-a bucurat de succes atât în rândul telespectatorilor, cât și al criticilor și a primit numeroase premii în festivalurile internaționale. A mai regizat scurtmetrajul *Paulie*, care a fost filmat în New York, iar *Poveste de Crăciun* reprezintă debutul său în lungmetraj.

Premii: Premiul pentru cea mai bună imagine, Premiile Jussi - Finlanda, 2008.

Website: www.joulutarina.fi

Andaluzia

Franța, 2007 (94 minute).
Dramă

Regia: Alain Gomis

Scenariul: Alain Gomis, Marc Wels

Imaginea: Benoit Chamailard

Montajul: Fabrice Rouaud

Muzica: Patrice Gomis, Xavier Capellas

Cu: Samir Guesmi, Delphine Zingg, Djolof Mbengue, Marc Martínez, Irene Montalà

Distribuit de: Colifilms Distribution

„Andaluzia” este o cronică foarte colorată, care explorează identitatea imigranților și care ne poartă mai aproape de sentimentele și de căutările acestora.

Yacine are puțin peste 30 de ani și își ocupă timpul cu diverse slujbe, de la animator pentru copii la ghid turistic. Trăiește într-o rulotă, într-un spațiu protejat, departe de realitate. Este entuziast, uneori amuzant, veșnic în căutarea liniștii interioare. Dar, cel mai important, nu mai vrea să fie doar fiul unor imigranți, de la care se așteaptă fie să reacționeze violent, fie să se integreze necondiționat. La un moment dat se întâlnește cu prietenii din copilărie, din orașul Amar... Până atunci evitate cu grijă, toate amintirile trecutului revin dureros. Yacine realizează că, pentru a merge mai departe, trebuie să se debaraseze definitiv de resentimentele și frustrările acumulate.

Alain Gomis are origini senegaleze și a studiat istoria artei și cinematografia la Sorbona. Are la activ o filmografie bogată, de la scurtmetraje - *Tout le monde peut se tromper* (1998), *Tourbillons* (1999), *Petit Lumière*, etc. - la documentare (*Caramels et Chocolats*) și reportaje despre tineri și imigranți. *Andaluzia* este al doilea său lungmetraj, după *L' Afrance*, realizat în 2001.

Premii: *Golden Bayard* pentru cel mai bun actor - Festivalul Internațional de film francofon de la Namur, 2007.

Website: <http://andaluciafilm.blogspot.com>

The yellow house Casa galbenă La maison jaune

Franța, 2007 (85 minute).
Dramă

franța

Regia: Amor Hakkar

Scenariul: Amor Hakkar

Imaginea: Nicolas Roche

Montajul: Amor Hakkar, Lyonnel Garnier

Muzica: Patrice Gomis, Xavier Capellas

Cu: Aya Hamdi, Amor Hakkar, Tounés Ait-Ali,
Bissa-Ratiba Ghomrassi, Nouredine Menasra

Distribuit de: Sarah Films

O poveste despre pierdere și perseverență, demnitate și compasiune. Un film realizat din inimă, care emoționează spectatorul prin sensibilitatea lui.

Alya, o fetiță de 12 ani, lucrează o bucată de pământ arid. O mașină a jandarmeriei se apropie, iar unul dintre jandarmi o informează că fratele ei mai mare, militar în termen, a murit într-un accident. Încălcând toate interdicțiile, tatăl Mouloud pleacă la volanul unui triciclu cu motor să recupereze corpul fiului său. Fatima - mama, cade pradă unei tristeți mistuitoare. Va reuși Mouloud, foarte afectat de moartea fiului său, să redea zâmbetul soției și celorlalți copii?

Amor Hakkar s-a născut în 1958 în Algeria. Deși are studii științifice, în 1990 a realizat un prim lungmetraj, *Sale temps pour un voyou*. În 2001 a scris romanul *La cité des fausses-notes*, care i-a adus premiul pentru carte - Marcel Aymé. Un an mai târziu, a realizat documentarul *Timgad, la vie au coeur des Aurès*, și a început scenariul filmului *La maison jaune*, inspirat din călătoria pe care a făcut-o la Aurès pentru a-și conduce tatăl pe ultimul drum. Pentru a da o notă de autenticitate, Amor Hakkar a dorit ca dialogurile să fie în dialectul chawis, o limbă berberă vorbită de locuitorii din Aurès. În prezent, Hakkar lucrează la lungmetrajul *Quelques jours de répit*.

Premii: Premiul ecumenic, Premiul Juriului de tineret, Premiul FICC (Federația Internațională a Cinecluburilor) - Festivalul Internațional de film de la Locarno, 2007, *Palme d'or* - Festivalul de film din Valencia, Spania, 2007; *Premiu de încurajare* - Festivalul internațional de film Autrans, 2007; *Cel mai bun film* - Festivalul internațional de film din Tiburon, California, 2008.

Website: www.lamaisonjaune-lefilm.fr

FESTIVALUL

Désengagement Dezangajare Disengagement

Franța/Germania/Israel/
Italia, 2008 (115 minute)
Dramă

Regia: Amos Gitai

Scenariul: Amos Gitai, Marie-Jose Sanselme

Imaginea: Christian Berger

Montajul: Isabelle Ingold

Muzica: Simon Stockhausen

Cu: Juliette Binoche, Jeanne Moreau, Hiam Abbass

Distribuit de: Cinema studio Canal

Gitai își asumă rolul de a o însoți pe Ana pe drumul spre Gaza, înțesat de puncte de control. De-a lungul drumului, ea face apel la bunătatea soldaților pentru a o lăsa să treacă. Gitai proiectează drama personală a Anei peste drama colectivă provocată de război și vorbește, într-o mărturie foarte personală, despre absurditatea conflictului israeliano-palestinian, despre război și consecințele lui devastatoare.

Avignon, vara anului 2005. Ana se reîntâlnește cu Uli, fratele ei vitreg, cu ocazia morții tatălui lor. Ea decide să se întoarcă în Israel și pornește în căutarea fiicei sale pe care a abandonat-o la naștere, în urmă cu 20 de ani. Periplul îi va duce în Fâșia Gaza, într-unul din momentele cele mai tensionate din istoria regiunii - retragerea soldaților israelieni.

Amos Gitai s-a născut în 1950 la Haifa și a studiat arhitectura în Israel și în Statele Unite. În 1973 participă la Războiul de Yom Kippur (Războiul arabo-israelian) într-o misiune de salvare. Inspirat de evenimentele din timpul acestei misiuni, Gitai realizează *Kippour, souvenirs de guerre* (1997) și *Kippour* (2000). În 1982, scandalul provocat de documentarul *Journal de campagne*, filmat în timpul războiului din Liban, îl exilează forțat la Paris pentru 10 ani, timp în care regizează filme bazate pe experiența exilului: *Esther* (1985) și *Berlin Jerusalem* (1989) care îi aduce „premiul criticii” la Festivalul de la Veneția. În anii '90, Gitai revine în Israel realizând numeroase filme și documentare cu caracter politic: *Devarim* (1995), *Yom Yom* (1998) și *Kadosh Sacre* (1999). În 1999, Amos Gitai câștigă primul Premiu UNESCO la Festivalul de Film de la Veneția cu *Zion, Auto-Emancipation*, recidivând patru ani mai târziu cu *11'09"01 - September 11*. În 2001, prezintă geneza statului Israelian în *Kedma*. Revine pentru a patra oară pe Croazetă în 2005, în competiția oficială cu *Free zone*. În 2007 realizează filmul colectiv *Chacun son cinéma* (2007).

coproducție europeană

Auf der anderen Seite De partea cealaltă The Edge of Heaven (On the other side)

Germania, 2007 (122 minute). Dramă

Regia și scenariul: Fatih Akin

Imaginea: Tamo Kunz, Sirma Bradley

Montajul: Andrew Bird

Muzica: Shantel

Cu: Nurgül Yeşilçay, Baki Davrak, Patrycia Ziolkowska, Nursel Köse, Tuncel Kurtiz

Distribuit de: The Match Factory

germania

Viețile fragile a șase personaje în căutarea dragostei și a propriilor familii se întrepătrund într-o călătorie emoționantă către iertare și reconciliere. Filmul ne poartă înainte și înapoi între Turcia și Germania, pentru a ne spune povestea acestor destine care se intersectează.

Nejat dezaprobă la început relația tatălui său cu prostituata Yeter. Când Nejat descoperă că aceasta trimite toți banii câștigați în Turcia, pentru studiile fiicei sale, situația se schimbă. Moartea subită a Yeterei creează o ruptură între tată și fiu. Nejat pleacă spre Istanbul pentru a o găsi pe Ayten, fiica Yeterei. Ayten se ascunde de autoritățile turce în Germania, unde se împrietenește cu Lotte. Cele două ajung să formeze un cuplu dar Ayten este arestată, cererea de azil respinsă, prin urmare este deportată în Turcia și încarcerată. Cum eliberarea lui Ayten pare fără speranță, Lotte decide să meargă în Turcia. Printr-un concurs de împrejurări se întâlnește cu Nejat.

Fatih Akin s-a născut în 1973 în Hamburg, dar are origini turce. A studiat comunicare audiovizuală la Colegiul de Arte Frumoase din Hamburg. În 1995, a scris și regizat primul său scurtmetraj, *Sensin - You're The One!*, urmat de *Weed* (1996). Primul său film de lungmetraj, *Short Sharp Shock* (1998) a câștigat Leopardul de Bronz la Locarno și Premiul Bavarez de film. Printre filmele lui se număra: *In July* (2000), *Wir haben vergessen zurueckzukehren* (2001), *Solino* (2002) și *Head-On* (2003), recompensat cu Ursul de Aur la Festivalul Internațional de la Berlin. În 2005 realizează primul documentar - *Crossing the Bridge: The Sound of Istanbul*.

Premii: *Cel mai bun regizor* - Premiile Bavareze de film, 2008; *Cel mai bun scenariu* - Festivalul filmului de la Cannes, 2007; *Premiul Juriului Ecumenic* - Festivalul filmului de la Cannes, 2007; *Marele premiu Lino Brocka* pentru cea mai bună regie - Festivalul Internațional de film Cinemania, Filipine, 2007; *Cel mai bun scenariu* - Premiile Academiei Europene de film, 2007; *Cel mai bun montaj* - Premiile Asociației Criticilor de film din Germania, 2008; *Premiul LUX* pentru cinematografia europeană, acordat de Parlamentul European, 2007; *Premiul Criticii* - Festivalul de film european de la Sevilla, 2007.

Website: www.auf-der-anderen-seite.de

Gala de închidere

FESTIVALUL

Am Ende kommen Touristen Acum vin și turiștii

Germania, 2007 (85 minute).
Dramă

Regia și scenariul:

Robert Thalheim

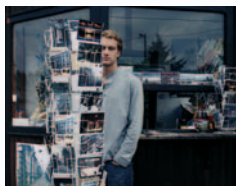
Imaginea: Yoliswa Gaertig

Montajul: Stefan Kobe

Muzica: Anton Feist, Uwe Bossenz

Cu: Alexander Fehling, Ryszard Ronczewski

Distribuit de: Bavaria Film International

„Acum vin și turiștii” nu este o poveste despre atrocitățile de la Auschwitz, ci despre dilemele prezentului și efectele trecutului asupra vieții de zi cu zi. Filmul ne demonstrează că este posibil să vorbim despre Auschwitz și din perspectiva prezentului, într-un mod inteligent și edificator.

Auschwitz nu era deloc ceea ce tânărul german Sven credea atunci când a ales să-și facă stagiul militar în străinătate. Pentru el, Auschwitz era doar un mic oraș în Polonia, unde se află un fost lagăr de concentrare, lucruri pe care le știa din orele de istorie de la liceu. Ajuns acolo, primește în îngrijire un bătrân neprietenos, Stanislaw Krzeminski, fost deținut care a supraviețuit. Sven trebuie să îndure nu numai aroganța și lipsa de politețe a bătrânului, ci și disprețul nedisimulat al localnicilor. Din fericire, o întâlnește pe Ania, care-i propune să locuiască la ea. Odată cu trecerea timpului, Sven descoperă în profunzime atât moștenirea Auschwitzului, cât și industria turismului din jurul acestui loc al ororilor. Prins între dragostea pentru Ania, compasiunea pentru Krzeminski și sentimentul apăsător al propriului rol în păstrarea amintirilor din tabăra morții, Sven cade pradă dilemelor.

Robert Thalheim s-a născut în Berlin în 1974. A lucrat ca regizor asistent pentru ansamblul de teatru Berliner Ensemble și a studiat la Universitatea Liberă din Berlin și la Academia de Film și Televiziune „Konrad Wolf”. Din filmografia sa fac parte: *Um vier Uhr ploetzlich ging die Welt unter* (documentar, 1996), *Zeit ist Leben* (scurtmetraj, 2000), *Granica* (scurtmetraj, 2002), *Three Percent* (scurtmetraj, 2002), *Ich* (scurtmetraj, 2003), *Netto* (2004), etc.

Premii: Premiul VGF pentru cel mai bun producător - Premiile Filmului Bavarez, 2007; Cel mai bun actor - Festivalul de film de la Munchen, 2007.

Unkenrufe Piaza rea Call of the Toad

Germania/Polonia, 2005
(94 minute). Dramă

germania

Regia: Robert Glinski

Scenariul: Klaus Richter, Cezary Harasimowicz,
Pawel Huelle

Imaginea: Jacek Petrycki, P.S.C.

Montajul: Krzysztof Szeptemski P.S.M.

Muzica: Richard G. Mitchell

Cu: Krystyna Janda, Matthias Habich, Dorothea Walda,
Bhasker Patel, Udo Samel

Distribuit de: Telepool

O tristă poveste de dragoste între un neamț și o poloneză, prinși între vechiul conflict Germania-Polonia și zorii capitalismului modern din Polonia. Scenariul filmului are la bază romanul cu același nume al lui Günther Grass.

Istoricul de artă Alexander Reschke o întâlnește pe Aleksandra Piatkowska în 1989, într-una din vizitele în orașul copilăriei sale – Gdansk. Asemenea lui Alexander, Aleksandra este și ea văduvă și a trebuit să părăsească orașul natal, Vilnius, încă din tinerețe. În timpul unei cine, le vine ideea înființării unei fundații care să dea nemților născuți în Polonia și exilați după război, dreptul la odihna veșnică în țara natală. Proiectul lor de reconciliere a celor două națiuni prinde contur, dar afacerea devine din ce în ce mai comercială atunci când diverse interese intră în joc. Cei doi bat în retragere când intențiile lor idealiste sunt înfrânte de judecata rece și nemiloasă a calculelor economice.

Robert Glinski s-a născut în 1952 în Varșovia. A studiat arhitectura și regia la Școala Națională de Film din Łódź. Printre filmele sale se numără: *We Are Not Afraid* (documentar, 1981), *Coxless Pair* (documentar, 1982), *Sunday Pranks* (1983), *Nr. 94287 Nr. 181970* (documentar, 1986), *Me Jew* (documentar, 1987), *Swan Song* (1988), *Supervision* (1990), *All That Really Matters* (1992), *One Daughter, Two Mothers* (1995), *Love and Do What You Want* (1998), *Hi Tereska* (2001), etc.

Premii: „Médaille Charlemagne pour des Médias Européens” pentru Krystyna Janda, în 2006.

To perasma Traversarea The Crossing

Grecia, 2006 (113 minute).
Dramă

Regia: Dimitris Stavrakas

Scenariul: Thanasis Skroumbelos, Dimitris Stavrakas

Imaginea: Vangelis Kalambakas,

Yannis Drakoularakos

Montajul: Kostas Iordanidis

Muzica: Nikos Kypourgos

Cu: Safiullah Bari Adam, Hassina Banu Eti,
Thanos Grammenos, Kostas Xykominos, Errikos Litsis

Distribuit de: Costas Skouras Ltd.

Neorealism crud, mai degrabă un eseu sociologic decât un film artistic, care spune povestea unui tânăr ce visează la o viață strălucitoare în Grecia, alături de iubită. Deși încercarea lui se sfârșește tragic, pentru cei pentru care viața e în altă parte, aceasta va continua în altă parte, în orice circumstanțe.

Într-un sat din Bangladesh, Jaheed adună bănuț cu bănuț suma necesară pentru a-și încerca norocul în altă țară. După o călătorie plină de aventuri, Jaheed ajunge la Atena, unde se și stabilește. Doi ani mai târziu este deportat, iar acasă descoperă că fratele lui, căruia îi trimitea spre păstrare tot ce câștiga, a cheltuit banii. În plus, tatăl Jasminei, iubita sa dinainte de a pleca, se pregătește să o mărite pe aceasta cu altcineva. Cei doi îndrăgostiți se hotărăsc să fugă, și pentru 2000 de dolari un căpitan libanez îi ascunde în cala vaporului. Totuși, Jaheed ajunge singur în Atena.

Dimitris Stavrakas s-a născut în 1938 și a studiat la Școala de Film Stavrakos. De-a lungul vieții a lucrat ca asistent de regie și are o bogată experiență publicistică, scriind pentru Art Review și Democratic Change. În 1967 se refugiază la Paris unde studiază sociologie și urbanism și, în paralel, lucrează ca operator. La întoarcerea în Grecia, în 1975 continuă activitatea cinematografică: *The Canary Yellow Bicycle* (1999), *Misunderstanding* (1983), *Betty* (scurtmetraj, 1979), *Gas* (scurtmetraj, 1977), etc.

FILMULUI EUROPEAN

Once Odată

Irlanda, 2007 (85 minute).
Dramă muzicală

irlanda

Regia și scenariul: John Carney

Imaginea: Tim Fleming

Montajul: Paul Mullen

Muzica: Glen Hansard, Markéta Irglová, Interference

Cu: Glen Hansard, Markéta Irglová

Distribuit de: Summit Entertainment Group

Film prezentat cu sprijinul Irish Film Institute
și RI Investments.

De câte ori în viață întâlnești persoana potrivită? „Odată” este o poveste încântătoare a două spirite rătăcitoare, cărora nimic nu le mai stă în cale atunci când se întâlnesc. Este filmul care l-a determinat pe Steven Spielberg să spună că l-a inspirat pentru tot restul anului.

El este un tânăr muzician irlandez, care își câștigă existența ajutându-l pe tatăl său în atelierul de reparat aspiratoare, ziua, și cântând pe străzile Dublinului, noaptea. Ea este o tânără imigrantă din Cehia, care își câștigă existența ca vânzătoare ambulantă. Cântă la pian uneori, într-un magazin de instrumente muzicale, prin bunăvoința vânzătorului. Când se întâlnesc, între ei se naște o adevărată poveste de prietenie și dragoste, pe măsură ce se descoperă reciproc, de-a lungul unei săptămâni pline, în care scriu cântece, repetă și înregistrează primul demo.

John Carney s-a născut în Irlanda în 1972. Este scenarist și regizor, și s-a specializat în filmele independente cu buget mic. Din filmografia sa fac parte scurtmetrajele *Shining Star* și *Hote* și lungmetrajele *November Afternoon* (1996), *Park* (1999), *On the Edge* (2001), *Zonad* (2003), etc. Carney a fost basistul trupei rock The Frames între 1991 și 1993, pentru care a realizat și câteva clipuri muzicale.

Premii: Cea mai bună melodie originală „Falling Slowly” - Premiile Oscar, 2008; *Premiul Criticii pentru cel mai bun cântec „Falling Slowly”* - Premiile Asociației Criticilor de film de televiziune, 2008; *Premiul CFCA pentru cea mai bună melodie originală* - Premiile Asociației Criticilor de film din Chicago, 2007; *Premiul publicului* – Festivalul Internațional de film de la Dublin, 2007; *Premiul Evening Standard pentru cea mai bună speranță*, 2008; *Premiul Independent Spirit pentru cel mai bun film străin* – Premiile Independent Spirit, 2008; *Premiul publicului* – Festivalul de film de la Sundance, 2007.

Vineri, 9 mai, ora 18:00 - Cinema Studio

italia

FESTIVALUL

La giusta distanza Ține distanța! The Right Distance

Regia: Carlo Mazzacurati
Scenariul: Doriana Leoneff,
 Carlo Mazzacurati
Imaginea: Luca Bigazzi
Montajul: Paolo Cottignola
Muzica: Tin Hat
Cu: Giovanni Capovilla,
 Valentina Lodovini,
 Giuseppe Battiston,
 Roberto Abbiati, Natalino Balasso
Distribuit de: Fandango Distribuzione

Italia, 2007 (106 minute).
 Dramă

Numele filmului este inspirat din sfatul profesional pe care-l primește jurnalistul Giovanni: „niciodată să nu te apropii prea mult de oamenii despre care scrii și să păstrezi mereu distanța potrivită”. Care este distanța corectă... e imposibil de stabilit, iar depășirea acestei limite poate avea consecințe tragice.

Hassan și Mara se întâlnesc într-un orășel de pe valea râului Po. El este un mecanic tunisian, care după mulți ani de muncă și-a câștigat o bună reputație. Ea este suplinitoare și așteaptă să plece în Brazilia într-un program de cooperare. Giovanni, un tânăr de 18 ani, jurnalist aspirant, este martorul relației stranii dintre Hassan și Mara. Aceasta, după ce descoperă că Hassan o spiona noaptea, îl respinge, apoi se răzgândește și îi mai dă o șansă. Și Giovanni o spionează pe Mara, folosindu-și abilitățile pentru a sparge un program de e-mail și a-i citi mesajele. Viețile lor vor fi date peste cap de evenimentele neașteptate și dureroase care vor urma.

Carlo Mazzacurati s-a născut în 1956 și a debutat în cinematografie în anii '80 ca regizor și scenarist. Din filmografia sa fac parte filmele *Nozze Italiane* (1987), *Il Toro* (1994) cu care câștigă Leul de argint în 2004, *La lingua del santo* (2000), *A cavallo della tigre* (2002) și *L'amore ritrovato* (2004). Ca scenarist colaborează cu Gabriele Salvatores, Daniele Luchetti și Nanni Moretti.

Filmul a fost prezentat în cadrul Festivalului de film de la Roma, Cinema 2007.

Spectacol de gală - Craiova

Mio fratello è figlio unico Fratele meu este fiu unic My Brother Is an Only Child

Italia, 2007 (104 minute).
Dramă

Regia: Daniele Luchetti

Scenariul: Daniele Luchetti,
Sandro Petraglia, Stefano Rulli,
pe baza romanului *Il Fasciocomunista* al scriitorului
Antonio Pennacchi

Imaginea: Claudio Collepicollo

Montajul: Mirco Garrone

Muzica: Franco Piersanti

Cu: Elio Germano, Riccardo Scamarcio, Diane Fleri, Alba
Rohrwacher, Angela Finocchiaro

Distribuit de: Warner Bros

italia

O panoramă incisivă a visurilor și deziluziilor anilor '70, o perioadă turbulentă și plină de confuzii. O poveste frumoasă despre alegeri personale, rivalitate, dragoste, diferențe ideologice, angajare politică și legături de familie. Regizorul se apropie foarte mult de clasicii Bernardo Bertolucci și Marco Bellocchio și de frumusețea și exuberanța filmelor pe care le omagiază „Before the revolution”, „Fists in the pocket” și „China is near”.

Un mic orășel din Italia, în anii '60 – '70. Doi frați, Manrico și Accio, vor să schimbe lumea, dar în moduri diferite. Accio se revoltă împotriva fratelui mai mare, Manrico - lider comunist, și se declară fascist și admirator al lui Mussolini. Povestea se complică atunci când Accio se îndrăgostește de iubita fratelui său. În cele din urmă, Manrico e deziluzionat de politică, dar Accio continuă să se implice, cu rezultate tragice.

Daniele Luchetti s-a născut la Roma. Și-a început cariera ca asistent de regie și ca actor în filmele lui Nanni Moretti. Debutază ca regizor în 1988 cu *It's Happening Tomorrow*, care a primit mențiune specială în cadrul Festivalului de film de la Cannes. Printre filmele sale se numără: *La Settimana della Stinge* (1990), *The Yes Man* (1991), *School* (1995), *Little Teachers* (1998) și *Ginger and Cinnamon* (2003).

Premii: Cel mai bun actor, cel mai bun montaj, cel mai bun scenariu, cea mai bună actriță în rol secundar – Premiile David di Donatello, 2007.

Getas Ghetoul Ghetto

Lituania, 2005 (111 minute). Dramă/istoric

Regia: Audrius Juzėnas

Scenariul: Joshua Sobolis

Imaginea: Andreas Hofer

Montajul: Judith Futar-Klahn

Muzica: Anatolijus Šenderovas

Cu: Sebastian Hülk, Heino Ferch, Erika Marozsán,
Andrius Žebrauskas, Vytautas Šapranauskas

Distribuit de: Emerald

Filmul are la bază evenimente reale din timpul celui de-al doilea război mondial. Acțiunea este plasată în ghetoul din Vilnius, între 1942-1943, în timpul ocupației naziste. Naziștii închid 15.000 de evrei într-un ghetou cu 7 pavilioane, în așteptarea momentului în care îi vor executa. În vârstă de numai 22 de ani, sadicul comandant Kittel are misiunea de a administra ghetoul din capitala Lituaniei, devenind stăpân pe viața oamenilor. Într-o zi, Kittel descoperă că Haya a furat un kilogram de fasole și o condamnă la moarte. Când află că Haya este o fostă cântăreață de succes, decide să redeschidă vechiul teatru din ghetou și să organizeze un spectacol. La început privit ca o blasfemie, teatrul devine foarte popular.

Audrius Juzėnas s-a născut în Lituania în 1963 și are studii de regie și fizică. Debutează ca regizor în 1990 cu filmul *Perianth*. Urmează lungmetrajele *Murdered* și *Black Glasses Blues* și documentarele *Alive Contraband*, *Ufo*, *Bosnia Via Denmark*, *Our Holy Godfather*, *Frontline* și *Doomsday Locman*.

Selecții și nominalizări: *Cel mai bun film* – premiile Nika, 2007.

Prieš Parskrendant į Žemę Înainte de a-și lua zborul Before Flying Back to the Earth

Lituania, 2006 (52 minute).

Documentar

Regia și scenariul: Arūnas Matelis

Imaginea: Audrius Kemežys

Montajul: Katharina Schmidt

Muzica: Kipras Mašanauskas,
Arūnas Matelis

lituania

Filmul este considerat unul din cele mai bune documentare ale anului 2005. A primit la Los Angeles, din partea Asociației regizorilor din America, premiul pentru cel mai bun documentar. Este al doilea film din Europa de Est, după „Pianistul” lui Roman Polanski (2003), care câștigă acest premiu.

Documentarul este o călătorie în viețile copiilor bolnavi de leucemie, într-un spital pediatric din Vilnius. Aici, copiii trăiesc într-un spațiu colorat și plin de căldură, populat cu străini amabili, dar încremenit. În timp ce ei visează la viața de după zidurile groase ale spitalului, părinții se luptă cu nesiguranța privind viitorul lor. În mod paradoxal, nu există disperare, ci mai degrabă speranță și multă răbdare. Regizorul a revenit pentru acest film în același loc în care fiica lui s-a luptat cu această boală timp de opt luni și s-a vindecat.

Arūnas Matelis s-a născut în 1961 în Lituania, a studiat matematica și a absolvit Academia de muzică, teatru și televiziune. În 2006 devine membru cu drept de vot al Academiei Europene de Film. Din filmografia sa fac parte: *Giants of Pelesa* (1989), *The Diary of Forced Emigration* (1989), *Self-portrait* (1993), *Flight over Lithuania or 510 seconds of silence* (2000), *SUNDAY. The Gospel According to Liftman Albertas* (2003). Filmele regizate sau produse de Matelis au la bază ideea manifest - „cinema total sau documentar poetic”.

Premii: *Premiul Silver Wolf* pentru cel mai bun documentar sub 60 minute – Festivalul Internațional de film documentar de la Amsterdam, 2005; *Spirit Award* pentru documentar - Festivalul Internațional de film din Brooklyn, 2006; *Cel mai bun film lituanian* – Premiile Uniunii Cineaștilor din Lituania, 2005; *Marele Premiu – Festivalul Documenta*, Madrid, 2005; *Marele Premiu – Festivalul Internațional de film de la Pärnu*, Estonia, 2006; *Golden Dove* - Festivalul Internațional de film documentar și animație DOK Leipzig, 2005; *Mențiunea specială a juriului* – Festivalul Silverdocs, 2006; *Cel mai bun film* - Festivalul ZagrebDox, 2006; *Premiul DGA* - Premiile Asociației Regizorilor din America, 2007; Propunerea Lituaniei pentru nominalizare la categoria „*Cel mai bun film străin*”, Premiile Oscar 2006.

Jeder siebte Mensch

Fiecare a șaptea persoană

Every seventh person

Luxemburg/Austria, 2006
(75 minute). Documentar

Regia și scenariul:

Elke Groen și Ina Ivănceanu

Imaginea: Elke Groen

Montajul: Pia Dumont

Muzica: Chang Pang, Carlo Thoss

Distribuit de: Autlook Filmsales GbR

„Fiecare a șaptea persoană” este un film despre situația agricultorilor din China de azi: între industrializare și economie de subzistență, între capitalism și socialism, între autodeterminare și lipsă de autonomie.

Fiecare a șaptea persoană din lume este un agricultor chinez. Între 2002 și 2005, realizatoarele Elke Groen și Ina Ivănceanu au dialogat liber cu numeroase persoane din trei sate din China, interesându-se despre viața lor de zi cu zi, despre ceea ce vor să schimbe și ce vor să păstreze. În același timp, locuitorii celor trei sate au realizat propriile filme scurte, necenzurate, despre visuri și speranțe și despre tot ce-i înconjoară. Filmele lor au devenit parte a documentarului – rezultatul fiind o analiză, atât din interior, cât și din exterior, a vieții rurale din China.

Elke Groen a studiat arhitectura și fotografia în Viena. Printre filmele sale se numără: *Tito material, Austria in autumn, Bunica*, etc.

Ina Ivănceanu s-a specializat în studii africane și politici de dezvoltare și a făcut numeroase vizite de studiu în Africa, Asia și Europa de est. Împreună cu Elke Groen realizează în 2005 primul documentar - *Bunica* - despre o femeie din România, în vârstă de 89 de ani, care ne arată viața și experiența ei și a oamenilor pe care i-a cunoscut de-a lungul existenței.

În prezent, cele două autoare lucrează la un nou proiect - *Fish all year*.

Premii: Festivalul Internațional de film, Mannheim-Heidelberg 2006; Festivalul „Der neue Heimatfilm” Freistadt, 2007; Festivalul filmului Austriac - Diagonale, Graz, 2007; Festivalul Internațional de film din Viena - Viennale, 2006.

Website: www.j7m.at

Hallam Foe

Marea Britanie, 2007
(95 minute).
Dramă

marea britanie

Regia: David Mackenzie

Scenariul: David Mackenzie și Ed Whitmore, pe baza unui roman scris de Peter Jinks

Imaginea: Giles Nuttgens

Montajul: Colin Monie

Cu: Jamie Bell, Sophia Myles, Ciarán Hinds, Jamie Sives, Maurice Roëves, Claire Forlani

Distribuit de: Independent Film Sales

Hallam Foe este un adolescent de 17 ani, cam ciudat, care simte acut lipsa mamei. Aceasta s-a sinucis, înecându-se într-un lac din apropierea casei, după o supradoză de somnifere. Hallam își petrece mai tot timpul spionându-i pe localnici și blamându-și mama vitregă. După o discuție și o confruntare cu tatăl, Hallam fuge de acasă. La Edinburgh o întâlnește pe Kate Breck, pentru care dezvoltă o adevărată obsesie, din cauza asemănării cu mama lui. Kate îl angajează pe Hallam la bucătăria hotelului în care lucra și ea, iar între ei se dezvoltă o relație specială.

David Mackenzie s-a născut în 1966 în Scoția și a debutat în cinematografie cu un documentar și câteva scurtmetraje: *California Sunshine* (1997), *Marcie's Dowry* (1999), *Somersault* (1999). În 2002 realizează primul lungmetraj, *The Last Great Wilderness*, dar abia cu *Young Adam* (2004), bazat pe romanul din 1954 al lui Alexander Trocchi, primește recunoașterea internațională. În 2004 regizează *Asylum* (2004) cu Natasha Richardson în rol principal.

Premii: *Cea mai bună actriță* – Premiile BAFTA, Scoția, 2007; *Silver Bear* pentru cea mai bună muzică – Festivalul Internațional de film de la Berlin, 2007; *Premiile Asociației Cinematografelor de Artă Germane* pentru David Mackenzie - Festivalul Internațional de film de la Berlin, 2007; *Golden Hitchcock* pentru cel mai bun regizor și *Premiul Kodak* pentru cea mai bună imagine – Festivalul de film britanic Dinard, 2007; *Premiul FIPRESCI* pentru cel mai bun regizor – Festivalul de film Motovun, 2007.

Website: www.thefilmfactory.co.uk/hallamfoe

Diep Adâncuri Deep

Olanda, 2005 (90 minute). Dramă

Regia: Simone van Dusseldorp

Scenariul: Tamara Bos și Hendrickje Spoor

Imaginea: Ton Peters

Montajul: Peter Alderliesten

Muzica: David van der Heyden

Cu: Melody Klaver, Monic Hendrickx, Bart Klever, Jorik Scholten

Distribuit de: Ijswater Films

Olanda, anii '70. Heleen, o adolescentă de 14 ani, trece prin transformările chinuitoare ale adolescenței. Pe fondul divorțului părinților săi, ea încearcă să facă față unor experiențe inedite: durere, iubire, prietenie, sex, droguri. Sentimentele confuze și contradictorii o determină pe Heleena să accepte toate provocările, iar consecințele sunt devastatoare.

Premii și nominalizări: *Premiul pentru cel mai bun afiș de film* – Festivalul filmului olandez, 2006;
Nominalizare Premiul Golden Calf pentru cea mai bună actriță – Festivalul filmului olandez, 2006.

Erik of het klein insectenboek Eric în țara insectelor Eric in the land of insects

Olanda, 2004
(90 minute).
Fantezie

olanda

Regia: Gidi Van Liempd
Scenariul: Godfried Bomans și Cecilie Levy
Imaginea: Hein Groot
Montajul: Els Voorspoels
Muzica: Ellert Driessen
Cu: Jasper Oldenhof, Alfred van den Heuvel,
Serge Henri Valcke
Distribuit de: Egmond Film & Television

O poveste fantastică în genul „Alice în țara minunilor” sau „Vrăjitorul din Oz”, din care putem afla, odată cu personajul principal, multe lucruri interesante despre prietenie, loialitate, diferența dintre instinct și rațiune, dar mai ales depre viață.

Când micului Eric, de 10 ani, i se oferă pe neașteptate șansa să petreacă o noapte în lumea insectelor, el va descoperi o lume magică, plină de aventuri. Va învăța multe, despre insecte dar și despre viața lui. Când revine în lumea „reală” este un erou... pentru sine, pentru colegi și mai ales pentru Rosalie, dragostea lui secretă.

Premii: Premiul Silver Cairo pentru lungmetraj, Festivalul Internațional de film pentru copii – Cairo, 2005; Premiul Golden Film – Festivalul Golden and Platin Film, Olanda, 2005; Festivalul de film Mannheim, 2005; Festivalul Internațional de film pentru copii – Oulu, 2006.

Plac Zbawiciela Piața Mântuitorulu

Polonia, 2006
(105 minute). Dramă

Regia: Joanna Kos-Krauze, Krzysztof Krauze
Scenariul: Krzysztof Krauze, Joanna Kos-Krauze, Jowita Budnik, Ewa Wencel, Arkadiusz Janiczek
Imaginea: Wojciech Staroń
Montajul: Krzysztof Szpetmański
Muzica: Paweł Szymański
Cu: Jowita Budnik, Arkadiusz Janiczek, Ewa Wencel, Dawid Gudejko, Natan Gudejko, Beata Fudalej
Distribuit de: TVP S.A.

O imagine sfâșietoare a nevoilor și dorințelor umane, o poveste despre oameni și singurătatea lor printre ceilalți. În final... o relatare despre natura fragilă a ființei umane și despre dragoste în toate manifestările ei.

Bartek și Beata, împreună cu cei doi fii ai lor, sunt pe cale să se mute într-o locuință nouă, când află despre falimentul companiei de construcții. Toți banii plătiți, inclusiv ajutorul financiar substanțial primit din partea soacrei, s-au dus pe apa sâmbetei. Într-o încercare disperată de a depăși situația, Bartek acceptă oferta mamei lui de a se muta la ea, nebănuind consecințele acestei „generozități”.

Regizori și scenariști, **Krzysztof Krauze și Joanna Kos-Krauze** lucrează de peste zece ani împreună și au la activ numeroase documentare și filme de lungmetraj. Krzysztof a absolvit Școala de Film din Lodz, iar Joanna are studii de literatură și cultură ebraică la Universitatea din Varșovia. Ultimul lor lungmetraj - *Piața Mântuitorului* - vine după multpremiatul (20 premii internaționale și invitații în peste 130 de festivaluri) – *Moș Nichifor* (2004). Atât Joanna, cât și Krzysztof, sunt membri ai Academiei Europene de Film.

Premii: *Premiul Trieste* – Festivalul filmului de la Trieste, 2008; *Premiile Eagle pentru cel mai bun film, cea mai bună regie, cea mai bună actriță în rol principal, cea mai bună actriță în rol secundar* - Premiile Academiei Poloneze de Film, 2007; *Premiul special al juriului - Silver Spike și Premiul pentru cea mai bună actriță* – Festivalul de film de la Valladolid, 2007; *Marele Premiu Leul de aur, Premiul criticii, Premiul pentru cea mai bună actriță în rol principal, cea mai bună actriță în rol secundar, cea mai bună muzică* - Festivalul Filmului Polonez, 2006.

Mistrz Maestrul The Master

Polonia, 2005 (115 minute).
Dramă

polonia

Regia: Piotr Trzaskalski
Scenariul: Piotr Trzaskalski, Wojciech Lepianka
Imaginea: Piotr Śliskowski
Montajul: Cezary Kowalczyk
Muzica: Wojciech Lemański
Cu: Konstantin Lavronenko, Jacek Braciak, Teresa Branna, Monika Buchowiec
Distribuit de: MDC International GmbH

Filmul pendulează între fantezie și realitate și spune povestea unui bărbat introvertit, aflat într-un conflict permanent cu ceilalți, incapabil să mai dezvolte legături de prietenie.

“Maestrul” este un bărbat de 45 de ani, aruncător de cuțite, care călătorește prin Polonia cu un circ ambulant. Într-o noapte, fiind beat, eliberează toate animalele și este concediat. Pornește la drum pe cont propriu, dar pe parcurs întâlnește o prostituată – Angela, care va deveni asistenta lui, și mai apoi un acordeonist. Reprezentațiile lor sunt mediocre, dar ambiția Maestrului este să ajungă la Paris, despre care crede că este locul potrivit pentru spectacolele sale.

Piotr Trzaskalski s-a născut în 1964 și a absolvit studii culturale la Universitatea din Łódź și regia la Școala Națională de Film din același oraș. În 1992 obține o bursă la Universitatea Metropolitană din Leeds - Școala Nordică de film și televiziune, ocazie cu care realizează primul său film – *Someone* (1993). *Maestrul* este cel de-al doilea lungmetraj, după multpremiatul *Edi* (2003), în urma căruia a fost proclamat „Mesia filmului polonez”. Piotr Trzaskalski este membru al Academiei Europene de Film.

Premii: *Premiul pentru cel mai bun design al producției* – Festivalul filmului polonez, 2005; *Premiul FIPRESCI* - Festivalul de Film de la Miami, 2006; *Premiul Publicului* – Festivalul de film de la Trieste, 2006.

Website: www.mistrzfilm.com.pl/index2.html

Lisboetas Locuitorii Lisabonei Lisboners

Portugalia, 2004 (105 minute). Documentar

Regia: Sérgio Tréfaut

Imaginea: João Ribeiro

Montajul: Pedro Marques

Sunet: Olivier Blanc

Distribuit de: Egmond Film & Television

„Locuitorii Lisabonei” este o fotografie de interior. Este un documentar despre valurile de imigranți care au schimbat Portugalia în ultimii ani, și prezintă momentul în care țara și în special Lisabona au intrat într-un proces ireversibil de transformări. „Locuitorii Lisabonei” nu e un film confortabil și lasă multe întrebări fără răspuns – e foarte greu să faci o evaluare a schimbărilor care s-au petrecut, dar mai ales a celor care au loc chiar acum.

De-a lungul secolului XX, Portugalia a fost o țară de emigranți. Țara avea atât de puține de oferit, încât jumătate din populația activă a plecat să muncească în altă parte. La începutul mileniului trei, situația s-a inversat și peste un milion de imigranți au venit să muncească în Portugalia, concentrându-se în special în regiunea Lisabonei. Ce schimbări aduce acest flux nou de energie? Va șterge diversitatea noilor veniți trecutul acestei țări? Sunt câteva din întrebările lansate de documentar.

Sérgio Tréfaut s-a născut în Brazilia în 1965, are un master în filozofie la Sorbona și și-a început cariera de jurnalist în Lisabona. Din 1990 s-a dedicat cinematografului, în calitate de regizor și producător. Din filmografia sa fac parte filmele *Fleurette*, *Outro Pais / Another Country*, *Alcibiade*, etc. În prezent lucrează la lungmetrajul de ficțiune *The Journalist* și la documentarul *The City of the Dead*.

Premii: *Cel mai bun film portughez* - Festivalul IndieLisboa, 2004; *Cel mai bun documentar* – Festivalul Internațional de Film din Uruguay, 2007; *Cea mai bună regie, cel mai bun montaj* - Festivalul Cineport, 2007.

Website: www.atalantafilmes.pt/2006/lisboetas/index.htm

Fados Fadourile

Portugalia/Spania, 2007
(85 minute). Documentar

portugalia

Regia: Carlos Saura

Scenariul: Carlos Saura, Ivan Dias

Imaginea: Eduardo Serra, José Luis Lopez-Linares

Montajul: Julia Juaniz

Cu: Caetano Veloso, Cesária Évora, Mariza, Camané, Amália Rodrigues, Lila Downs, Chico Buarque

Distribuit de: Latido Films

„Fados” este un foarte interesant act trei dintr-o trilogie despre muzica urbană (după Flamenco și Tango) prin care Carlos Saura încearcă să capteze și să redea natura subtilă a portughezului „saudade” (dor) și să ilustreze un portret fidel al sufletului portughez, prin cel mai emblematic gen muzical al Portugaliei. Fado vorbește invariabil despre destin, trădare, dragoste, moarte și disperare.

Documentarul explorează relația intrinsecă dintre muzică și oraș (Lisabona) și prezintă evoluția fado-ului de-a lungul anilor, de la influențele africane sau braziliene, până la noua generație de fadiști: Mariza, Camané, Caetano Veloso sau Lila Downs, de la stilul tradițional, la cele mai neașteptate variațiuni. Fado nu este numai muzică, ci și un amestec de culturi, obiceiuri și sunete. Completat cu dansuri, imagini din vremurile revoluționare din Portugalia și înregistrări cu Amália Rodrigues, documentarul evocă originile melancolice ale acestei muzici, despre care cei mai mulți spun că s-a născut din tristețea celor plecați departe de casă.

Carlos Saura s-a născut în provincia Huesca, Spania, în 1932. Din filmografia sa fac parte peste 40 de filme, care au câștigat premii prestigioase în festivaluri din întreaga lume: *Weeping for a Bandit* (1964), *The Garden of Delights* (1970), *Cousin Angelica* (1974), *Cría Cuervos* (1976), *Faster, Faster* (1981), *Carmen* (1983), *El Dorado* (1988), *The Dark Night* (1989), *Flamenco* (1995), *Tango* (1998), *Goya in Bordeaux* (2000), *Salomé* (2002), etc. Astăzi, Carlos Saura este considerat unul dintre clasicii cinematografului europene contemporane.

Premii: *Premiul CEC pentru cel mai bun documentar* - Premiile Cinema Writers Circle din Spania 2008; *Premiul Goya pentru cea mai bună melodie originală* – Premiile Goya, 2008.

Website: www.fados-saura.com/index_pt.html

Podul de flori The Flower Bridge

România/Germania, 2008
(87 minute). Documentar

Regia și scenariul:

Thomas Ciulei

Imaginea: Thomas Ciulei

Montajul: Alexandra Gulea

Distribuit de: Europolis Film

„Podul de flori” este ilustrarea unui fenomen social de amploare - migrația economică masivă - care afectează profund structura familiei. Mama pleacă în Italia, iar tatăl își asumă și rolul acesteia. Adulți și copii, își au fiecare locul lor, încercând să contribuie la păstrarea unui univers nealterat. Acest „Pod de flori” schițează o legătură fragilă dar palpabilă între ființe.

De trei ani, Costică Arhir își crește singur cei trei copii, de când soția lui a plecat la muncă în Italia. Telefonoanele și pachetele trimise familiei nu reușesc să suplinească dureroasa absență. Situația familiei Arhir este departe de a fi singulară - în Republica Moldova jumătate din forța de muncă este plecată în străinătate.

Thomas Ciulei s-a născut în 1965 și emigrează la New York în 1979. Studiază fotografia la Școala de arte vizuale (1983) și urmează cursurile departamentului de film din cadrul Universității din New York (1992). Între timp, studiază filmul documentar la Școala de film din München (1990). A câștigat numeroase premii internaționale cu câteva dintre realizările sale: *Grațian* (1995), *Nebunia capetelor* (1997) și *Asta E* (2001).

Premii: Premiul bibliotecilor oferit de Direcția de carte și lectură și Mențiune specială a Juriului de tineret - Festivalului de film documentar Cinéma du réel, organizat de Centrul Pompidou din Paris, 2008; *Marele Premiu pentru film documentar* - Erinnerung und Zukunft și *Premiul Go-East* în amintirea lui Reinhard Kämpf - Festivalul de Film Go East de la Wiesbaden, aprilie 2008.

Avanpremieră - București
Spectacol de Gală - Iași

Obiecte pierdute Lost and found

România/Germania/Bulgaria/Ungaria/
Estonia/Bosnia-Herțegovina/Serbia-
Muntenegru, 2005 (99 minute). Dramă

Obiecte pierdute este un proiect inițiat de Fundația Culturală Federală Germană, care reunește scurtmetrajele a șase regizori din Europa de Est: Ștefan Arsenijević (Serbia-Muntenegru), Nadejda Koseva (Bulgaria), Mait Laas (Estonia), Kornél Mundruczó (Ungaria), Cristian Mungiu (România) și Jasmila Žbanić (Bosnia-Herțegovina).

Proiectul pleacă de la ideea că sentimentul unei legături date de apartenența la aceeași generație poate deschide noi perspective asupra tradițiilor, istoriei și a experiențelor personale, care transcend granițele naționale.

1. **Ritualul** (The Ritual) - Bulgaria

Regia și scenariul: Nadejda Koseva

Într-un sat din Bulgaria, părinții lui Georgi îi organizează o mare petrecere de nuntă. Deși oaspeții sărbătoresc deja, personajele cele mai importante – mirele și mireasa - lipsesc.

2. **Curcanii nu zboară** (Turkey girl) - România

Regia și scenariul: Cristian Mungiu

Mama Tatiane este grav bolnavă într-un spital din București. Ca să-i poată plăti operația, Tatiana merge în capitală, pentru a-i oferi doctorului, printre altele, și pe dragul de Truthahn, curcanul. Este începutul unei călătorii cu mari surprize.

3. **Aniversare** (Birthday) - Bosnia-Herțegovina

Regia și scenariul: Jasmila Žbanić

Dunja și Ines, două eleve de zece ani, locuiesc în Mostar. Ele nu s-au întâlnit niciodată din cauza râului care străbate orașul. Dar, în vara anului 2004, podul distrus în timpul războiului se redeschide.

4. **Tăcere de scurtă durată** (Short lasting silence) - Ungaria

Regia și scenariul: Kornél Mundruczó

Un expert în problemele sinucigașilor și sora lui se revăd după foarte mulți ani, după moartea mamei lor. Pe măsură ce timpul petrecut împreună se scurge, cei doi se confruntă cu trecutul comun.

5. **Fabuloasa Vera** (Fabulouse Vera) - Serbia-Muntenegru

Regia și scenariul: Ștefan Arsenijević

Ziua de lucru a Verei, vatman, se scurge monoton. Până când pierde controlul tramvaiului și doar un polițist curajos poate preveni dezastrul...

6. **Gene+Ratio** (animație), Estonia

Regia și scenariul: Mait Laas

Un arhitect încearcă să-și ajute soția la naștere și pornește astfel într-o călătorie fantastică în care trăiește tot felul de experiențe extraordinare.

Website: www.lostandfound-derfilm.de

coproducție europeană

Spectacol de gală - Timișoara

Sâmbătă, 10 mai, ora 21:15 - MȚR

FESTIVALUL

Návrát Bocianov Întoarcerea berzelor Return of the Storks

Slovacia, 2007
(96 minute). Dramă

Regia: Martin Repka

Scenariul: Martin

Repka, Eugen Gindl

Imaginea: Miro Gábor

Montajul: Oli Weiss, Maros Slapeta

Muzica: Matthias Raue, Johannes Repka

Cu: Katharina Lorenz, Radek Brzobohaty, Lukas Latinak, Kyra Mladeck, Florian Stetter

Distribuit de: Sen Film, s.r.o.

O poveste emoționantă despre confruntarea trecutului cu prezentul, despre regăsirea de sine și despre puterea de a o lua de la capăt. Filmul urmărește stabilirea dialogului intercultural în regiune, care reflectă probleme specifice întregii Europe.

Vanda, însoțitoare de zbor la o companie germană, este nemulțumită de modul în care se derulează viața ei, și de relația cu iubitul. În momentul în care își pierde slujba, Vanda simte nevoia unei schimbări radicale și decide să plece într-o vizită în Slovacia, la bunica ei, pe care n-o mai văzuse de mulți ani. Dacă la început atmosfera este tonică, aceasta se schimbă pe măsură ce Vanda descoperă că orașul în care familia ei a trăit atâția ani a devenit un paradis pentru traficul de carne vie. Între Vanda și una dintre călăuze – Miro – se naște o adevărată atracție, în ciuda aversiunii femeii pentru ocupația lui și a faptului că acesta are deja o soție.

Martin Repka s-a născut în 1975 în Germania și a studiat regia de film la Academia de muzică și artă dramatică din Bratislava. Filmografia sa include scurtmetrajele *Swimming, The last supper, Thieves, Thirst, Five insensitive senses*, etc. *Întoarcerea berzelor* reprezintă debutul în filme de lungmetraj.

Premii: *Cel mai bun scenariu* – Premiile Hessian, Frankfurt 2006; *Propunerea Slovaciei pentru nominalizare la categoria „Cel mai bun film străin”*, Premiile Oscar 2007.

Spectacolul va fi onorat de prezența regizorului.

slovacia

Kratki stiki Scurtcircuit Short Circuits

Slovenia, 2007 (105 minute).
Dramă

Regia: Janez Lapajne
Scenariul: Janez Lapajne
Imaginea: Matej Križnik
Montajul: Janez Lapajne, Rok Biček
Muzica: Uroš Rakovec
Cu: Tjaša Železnik, Grega Zorc, Jernej Šugman, Sebastijan Cavazza, Boris Cavazza, Mojca Funkl, Vito Taufer
Distribuit de: Triglav Film

slovenia

Filmul explorează scurtcircuiturile care apar în relațiile umane, prin trei povești interconectate, în care micile confuzii și sentimentele de vinovăție determină acțiunea protagoniștilor.

Într-o noapte, un șofer de autobuz găsește un copil abandonat și pornește în căutarea mamei. O doctoriță frumoasă îngrijește un om de afaceri paralizat într-un accident de mașină. Un bărbat divorțat se pregătește pentru weekendul cu băiatul lui, dar nu și pentru incidentele ce vor urma.

Regizorul **Janez Lapajne** a absolvit Universitatea din Liubliana, a fost președintele Asociației Regizorilor din Slovenia și este fondatorul PoEtika, Academia de cercetare în domeniul artei regiei de film. *Scurtcircuit* este cel de-al doilea lungmetraj, după *Rustling Landscapes*, cu care a obținut numeroase premii. În ambele lungmetraje, Lapajne a realizat scenariul, regia, montajul și producția.

Premii: *Premiile Vesna* – Cel mai bun film, cel mai bun regizor, cel mai bun scenariu, cea mai bună actriță, cel mai bun actor în rol secundar - Festivalul filmului sloven, 2008.

Website: www.triglavfilm.si/shortcircuits

El pollo, el pez y
el cangrejo real

**Puiul, peștele
și crabul regal**

**The Chicken, the Fish
and the King Crab**

Spania, 2008 (86 minute). Documentar

Regia: José Luis López-Linares

Scenariul: José Luis López-Linares și Antonio Saura

Imaginea: Teo Delgado

Montajul: Sergio Deustua

Sunet: Alberto Martín, Gustavo Porta, Eric Menard

Cu: Jesús Almagro, Pedro Larumbe, Sven Erik Renaa,
Serge Vieira, Alberto Chicote, Juan Mari Arzak

Distribuit de: Wanda Visión

José Luis López-Linares mănuieste cu grijă toate ingredientele necesare unui „preparat” savuros, atingând echilibrul perfect între competiția tensionată și personajele foarte simpatice.

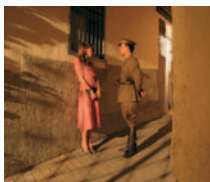
Puiul, peștele și crabul regal este un documentar despre eforturile depuse de Jesús Almagro – unul dintre cei mai buni bucătari șefi ai industriei gastronomice din Spania – pentru a câștiga Bocuse D'Or, cel mai prestigios premiu gastronomic din lume, care se acordă o dată la doi ani la Lyon, în Franța. Bocuse D'Or este o experiență culinară unică, participanții având ca sarcină să pregătească două feluri de mâncare pentru 12 porții, în cinci ore și jumătate, totul desfășurându-se în fața publicului și a juriului.

José Luis López-Linares s-a născut la Madrid în 1955 și a absolvit Școala Internațională de film de la Londra. De-a lungul timpului a colaborat ca director de imagine cu regizorii Gerardo Vera, Emilio Martínez Lázaro, Carlos Saura, Felipe Vega, Jaime Chávarri, Fernando Trueba, Basilio Martín Patino și Manolo Matji. Realizează lungmetrajele *Asaltar los cielos* (1996) *A propósito de Buñuel* (2000), *Tánger, esa vieja dama* (2001), *Extranjeros de sí mismos* (2001), scurtmetrajul *Los Orvich* (1997) și documentarele *Lorca, así que pasen cien años* (1998), *Extranjeros de sí mismos* (2002), *Un instante en la vida ajena* (2003), *El cine en las venas* (2005), etc. Împreună cu Arantxa Aguirre realizează documentarul *Hécuba, un sueño de pasión* (2006) și filmul de televiziune *Geraldine en España* (2006).

Seleccii în festivaluri: *Berlinale Special* - Festivalul Internațional de la Berlin, 2008.

Spectacolul va fi onorat de prezența eroului principal.

La vida perra de Juanita Narboni Nefericita viață a Juanitei Narboni The Wretched Life

Spania, 2005
(101 minute). Dramă

spania

Regia: Farida Benlyazid

Scenariul: Gerardo Bellod, bazat pe romanul lui Ángel Vázquez

Imaginea: José Luis Alcaine

Montajul: Pablo G. Plant

Muzica: Jorge Arriagada

Cu: Mariola Fuentes, Salima BenMoumen, Lou Doillon, Chete Lera, Mariana Cordero

Distribuit de: Mercedes Borrueal

Filmul prezintă transformarea Tangerului prin ochii Juanitei, incapabilă să se adapteze noii realități de după cel de-al doilea război mondial. Filmul este un omagiu nostalgic adus orașului, altădată paradisul pe pământ, unde diferitele culturi, limbi și religii coexistau în armonie. O poveste despre măreție, declin și singurătate.

Juanita, fiica unui englez din Gibraltar și a unei spanioaloaice din Andalucia, ne povestește cu mult umor necazurile și dorințele sale. Juanita nu este o eroină tipică: e amuzantă, dar nu e simpatcă, tolerantă, dar invidioasă, prinsă între educația catolică rigidă și comportamentul libertin al surorii mai mici. Le vedem pe femeile din jur, prin ochii ei critici: Helena, sora mai mică, se află în căutarea libertății; Esther, prietena apropiată, sefardă, își dedică viața unei povești de dragoste imposibile cu un marocan; Hamruch este servitoarea fidelă, de origine marocană. Juanita, ultimul martor al acestui „paradis” care a fost Tangerul internațional, și ultimul vestigiu al „colonialismului”, rămâne singură în orașul care, după independența Marocului în 1956, revine la originile sale arabe, ceea ce duce la dispariția tuturor urmelor multiculturalismului anterior.

Regizoarea **Farida Benlyazid** s-a născut în Tanger în 1948 și a studiat arta filmului la Paris. Debutază în cinematografie ca director de imagine și producător al filmelor realizate de soțul ei, Jilali Ferhati. A regizat mai multe filme printre care: *Une porte sur le ciel* (1988), *Ruses de femmes* (1999) și *Casablanca, Casablanca* (2002).

Nominalizări: Premiul Golden Seashell pentru cea mai bună regie - Festivalul Internațional de film de la San Sebastián, 2005; Premiul Violette d'Or pentru cea mai bună regie - Toulouse Cinespaña, 2006.

Zozo

Suedia, 2005
(103 minute). Dramă

Regia și scenariul: Josef Fares

Imaginea: Aril Wretblad

Montajul: Kristin Grundström, Michal Leszczyłowski

Cu: Imad Creidi, Antoinette Turk, Viktor Axelsson, Elias Gergi, Carmen Lebbos

Distribuit de: Trust Film Sales

Zozo este un film captivant care prezintă strategia de supraviețuire a unui copil în fața războiului, a durerii și a unui mediu nefamiliar. Pe scurt, este povestea unui copil în căutarea unui loc al lui.

Zozo trăiește în Beirut. Viața lui se desfășoară normal, alături de familie, prieteni și colegii de școală, sfidând parcă războiul civil din fundal. Într-o zi, inevitabilul se produce; Zozo își pierde familia în timpul unui bombardament și este nevoit să se descurce pe cont propriu. Singura soluție este să înfrunte necunoscutul și să plece în Suedia, unde bunicii lui emigraseră cu mult timp în urmă.

Josef Fares însuși s-a născut în Beirut în 1977 și a emigrat în Suedia la vârsta de 10 ani. *Zozo* marchează reîntoarcerea în Liban după 17 ani și cele mai multe scene au fost filmate chiar în fostul lui apartament. A debutat în cinematografie la 15 ani, și a realizat peste 50 de scurtmetraje. Printre filmele de lungmetraj se numără: *Jalla! Jalla!* (2000), *Kopps* (2003) și *Leo* (2007), cel mai recent, selectat în secțiunea Focus a ultimei ediții a Festivalului Internațional de la Berlin.

Premii: *Cel mai bun film* - Festivalul Internațional de film pentru copii de la Chicago, 2006; *Cea mai bună imagine, cea mai bună coloană sonoră* - Premiile Guldbagge, Suedia, 2006; *Cea mai bună regie, cel mai bun producător* – Premiile Consiliului Nordic pentru film, 2006; *Propunerea Suediei pentru nominalizare la categoria „Cel mai bun film străin”*, Premiile Oscar 2006.

Uzak Departe Distant

Turcia, 2002
(110 minute). Dramă

turcia

Regia și scenariul: Nuri Bilge Ceylan

Imaginea: Nuri Bilge Ceylan

Montajul: Ayhan Ergürel, Nuri Bilge Ceylan

Cu: Muzaffer Özdemir, Mehmet Emin Toprak, Zuhal Gencer Erkaya, Nazan Kirilmis

Distribuit de: NBC Film Film Production

„Departe” este un film despre singurătate, alienare, stagnare, despre refuzul apropierii și lipsa de comunicare.

Mahmut este fotograf în Istanbul și este nevoit să împartă, o vreme, aceeași locuință cu Yusuf, vărul său de la țară, șomer. Acesta vine la Istanbul pentru a-și căuta ceva de lucru, nu găsește nimic și sfârșește prin a hoinări fără țință. Cei doi împart spațiul, dar nu reușesc să comunice cu adevărat. Într-o încercare superficială de a se cunoaște mai bine, cei doi pleacă într-o expediție fotografică în afara Istanbulului. Diferențele dintre ei creează o prăpastie prevestitoare de necazuri.

Nuri Bilge Ceylan s-a născut la Istanbul în 1959. Din filmografia sa fac parte: *Cocoon* (1995), *The Small Town* (1997), *Clouds of May* (1999) și *Climates* (2006).

Premii: Marele Premiu al juriului, Premiul pentru cel mai bun actor (Muzaffer Özdemir și Emin Toprak) – Festivalul de film de la Cannes, 2003; Premiul France Culture pentru cel mai bun regizor străin – Festivalul de film de la Cannes, 2004; Premiul special al Juriului Silver Hugo – Festivalul Internațional de la Chicago, 2003; Marele premiu Lino Brocka – Festivalul de film Cinemania, Filipine, 2003; Cea mai bună regie, cea mai bună imagine – Festivalul Internațional de film contemporan, Mexico City, 2004; Premiul Golden Antigonă pentru cel mai bun film, Premiul criticii – Festivalul de film mediteranean de la Montpellier, 2003; Premiul FIPRESCI – Festivalul Internațional de film de la San Sebastian, 2003; Premiul Trieste pentru cel mai bun film – Festivalul de film de la Trieste, 2004; Premiul Criticii – Festivalul de film Black Nights, Estonia, 2003.

Website: www.nbcfilm.com/uzak

Iszka utazása Călătoria Iskăi Iska's journey

Ungaria, 2007 (95 minute).
Dramă

Regia și scenariul: Csaba Bollók

Imaginea: Francisco Gózon

Montajul: Judit Czakó

Muzica: Balázs Temesvári

Cu: Mária Varga, Marian Ursache, Rozália Varga,
Marius Bodochi, Ágnes Csere

Distribuit de: Mer-kel Film

O poveste înduioșătoare despre o fetiță de 12 ani, despre visul ei de a merge la mare și despre încăpățânarea în fața sărăciei și a greutăților vieții.

Iska are 12 ani, este abandonată de părinți și trăiește pe străzile din Valea Jiului. Supraviețuiește din ceea ce adună de prin gunoaie și din resturile pe care le primește de la mineri. La un moment dat, serviciile sociale o trimit la orfelinat și aici, la adăpost de grijile și condițiile inumane de trai cu care se confruntase înainte, visează să ajungă la mare. Filmul urmărește călătoria ei inițiată din micul oraș până la Marea Neagră, unde devine victima traficului de copii.

Csaba Bollók a absolvit Academia de Teatru și Film din Budapesta în 1994. Debutează în lungmetraj în 1998 cu *North by North*, urmat de *Miraq* (2005).

Premii: *Cea mai bună actriță* – Festivalul Internațional de film de la Bruxelles, 2007; *Marele Premiu, Premiul pentru montaj* - Săptămâna filmului maghiar, 2007; *Premiul Discovery of the Year, Premiul Golden Puffin* – Festivalul Internațional de film de la Reykjavik, 2007.

Website: www.iszkautazasa.com

Spectacolul va fi onorat de prezența regizorului.

Konyec

Ungaria, 2006
(105 minute).
Comedie

ungaria

Regia: Gábor Rohonyi

Scenariul: Balázs Lovas

Imaginea: Péter Szatmári

Montajul: István Király

Muzica: Gábor Madarász

Cu: Emil Keres, Teri Földi, Judith Schell, Zoltán Schmied

Distribuit de: M & M Productions / M & M Rights ApS

O comedie cu șarm, cu cei mai adorabili tâlhari pensionari din istoria cinematografilei.

Povestea de dragoste dintre Emil și Hedi a început în urmă cu 50 de ani, în podul unui conac. Dacă la început duc o viață monotonă și lipsită de emoții și griji, liniștea singurătății le este brusc perturbată de perceptorii care sună la ușă pentru recuperarea datoriilor. Așa că Emil, trecut de 70 de ani, o ia din loc în căutarea unor câștiguri rapide. Amabil și calm, jefuiește primul oficiu poștal care-i iese în cale. Următoarea țintă este o stație de benzină, dar deja are un cuplu de detectivi pe urmele lui.

Gábor Rohonyi s-a născut în 1966. Și-a început cariera ca proiecționist, apoi a fost asistent de regie. Filmul *Sfârșit* reprezintă debutul lui în lungmetraj.

Premii: *Cel mai bun film, Premiul publicului* - Săptămâna filmului maghiar, 2007.

Website: www.konyec.hu

Împreună în diversitate - Anul european al dialogului intercultural

Europa contemporană devine din ce în ce mai mult un loc al diversității culturale. Evoluții precum extinderea Uniunii Europene la 27 de state membre, migrația forței de muncă și globalizarea au contribuit la potențarea caracterului multicultural a numeroase țări, transformând dialogul intercultural într-un element esențial pentru crearea identității și cetățeniei europene. Tocmai datorită acestor motive Parlamentul European și Consiliul au declarat 2008 Anul European al Dialogului Intercultural. AEDI 2008 face parte dintr-un proiect mai amplu - prima agendă europeană pentru cultură într-o lume a globalizării, agendă lansată de Comisia Europeană în mai 2007.

Punctul de plecare al AEDI 2008 constă în ideea conform căreia diversitatea culturală a Europei reprezintă un atu unic. Astfel, principalul său obiectiv este promovarea dialogului intercultural în scopul facilitării acumulării de cunoștințe și abilități necesare cetățenilor europeni într-un spațiu cultural complex. Dialogul intercultural va contribui astfel la o mai bună înțelegere reciprocă și conviețuire, evidențiind beneficiile diversității culturale și promovând un sentiment al apartenenței și al cetățeniei europene active.

Tinerii, dar și grupurile sociale dezavantajate, sunt principalele ținte ale AEDI 2008.

AEDI 2008 acționează pe trei nivele. Un mic număr de proiecte selecționate este promovat la nivel european, în timp ce Uniunea Europeană sprijină câte un proiect național în fiecare stat membru. În același timp, a fost creat un Program pentru Parteneri cu scopul de a mobiliza societatea civilă, a cărei participare este esențială în evidențierea practicilor pozitive și în identificarea necesităților dialogului intercultural. Mai mult, au fost numiți ambasadori în fiecare stat membru pentru a promova importanța și beneficiile dialogului intercultural. Printre ambasadorii europeni selecționați se numără și regizorul român Radu Mihăileanu.

În 2008, proiectul național pentru România se numește PUZZLE- un joc în care fiecare piesă este importantă atât prin sine însăși cât și din perspectiva jocului ca întreg. Proiectul este fondat în mod simbolic pe baza pentagonală a unui puzzle creat dintr-o multitudine de activități ce urmează a fi desfășurate în 2008, având invitați din comunități mai mici sau mai mari, din țară și nu numai.

Una din activitățile proiectului PUZZLE este **Povestea vecinilor**, care are loc la Muzeul Țăranului Român. Este povestea dialogului cu comunitățile culturale din București. Acestea ni se arată pe rând, cu imagine, muzică, dans, bucătărie specifică, povești, dar și tăceri. Prilej pentru noi să stăm serile LA TAIFAS CU... ele despre drumul lor până aici, casele, oamenii cu întâmplările lor, să cântăm și să dansăm cu ele, dar și să gustăm din mâncărurile lor.

Ne îmbogățim cu lumea, așa cum o vede cel de lângă noi.

FESTIVALUL

În luna mai, la Clubul Țăranului de la Muzeul Țăranului Român, vom sta **La taifas cu:**

- aromânii (sâmbătă, 10 mai),
- germanii (luni, 12 mai),
- francezii (marți, 13 mai),
- turcii (miercuri, 14 mai),
- maghiarii (joi, 15 mai) și
- italienii (vineri, 16 mai).

Fiecare seară a comunităților va prilejui discuții cu reprezentanții acestora, vizionarea de filme în sala Horia Bernea și în curtea interioară a muzeului, și va oferi mostre din bucătăriile tradiționale.

Programul filmelor:

Sâmbătă, 10 mai, ora 21:15 – **Obiecte pierdute**, coproducție europeană, 2005, 99 min.

Luni, 12 mai, ora 17:00 și ora 21:15 – **Piaza rea**, Germania, 2005, 94 min.

Marți, 13 mai, ora 17:00 și ora 19:00 – **Andaluzia**, Franța, 2007, 94 min.

Marți, 13 mai, ora 21:15 – **Casa galbenă**, Franța, 2007, 85 min.

Miercuri, 14 mai, ora 17:00 și ora 19:00 – **Traversarea**, Grecia/Turcia, 2006, 113 min.

Miercuri, 14 mai, ora 21:15 – **Departa**, Turcia, 2003, 110 min.

Joi, 15 mai, ora 17:00 și ora 21:15 – **Călătoria Iskăi**, Ungaria, 2007, 95 min.

Vineri, 16 mai, ora 17:00 și ora 21:15 – **Ține distanța!**, Italia, 2007, 108 min.

Website: www.dialogue2008.eu și www.dialog2008.ro

Premiul Publicului

Aflată la cel de-al treilea an consecutiv, inițiativa Festivalului de a oferi, în parteneriat cu Orange, **“Premiul publicului”** s-a dovedit un instrument deosebit de util de promovare a filmelor europene prezentate în Festival.

Spectatorii sunt invitați să-și exprime opțiunea prin vot la cinematograful, după vizionarea filmului. Orange va oferi, prin tragere la sorți, premii spectatorilor care votează. Premiile vor consta în telefoane mobile.

Filmul câștigător al Premiului Publicului și spectatorii câștigători vor fi anunțați în ceremonia de închidere a Festivalului, din 18 mai 2008, la Muzeul Țăranului Român.

Pentru mai multe detalii despre inițiativa Premiul Publicului, puteți accesa site-ul:
www.festivalulfilmuluieuropean.ro

FESTIVALUL

Program Cinema Studio

Vineri 9 mai

Odată - Irlanda, 2007, 85 min., ora 18:00

Podul de flori - România, 2008, 87 min., ora 20:00

Sâmbătă 10 mai

Poveste de Crăciun - Finlanda, 2007, 80 min., ora 18:00

Hallam Foe - Marea Britanie, 2007, 95 min., ora 20:00

Scurtcircuit - Slovenia, 2007, 105 min., ora 22:00

Duminică 11 mai

Întoarcerea berzelor - Slovacia, 2007, 96 min., ora 18:00

Puiul, peștele și crabul regal - Spania, 2008, 86 min., ora 20:00

Totul pe gratis - Croația, 2006, 94 min., ora 22:00

Luni 12 mai

Unu la unu (1:1) - Danemarca, 2005, 90 min., ora 18:00

Din nou acasă - Austria, 2004, 102 min., ora 20:00

Marți 13 mai

Iadul din Tanger - Belgia, 2006, 105 min., ora 18:00

Adâncuri - Olanda, 2005, 90 min., ora 20:00

Miercuri 14 mai

Acum vin și turiștii - Germania, 2007, 85 min., ora 18:00

Piața Mântuitorului - Polonia, 2006, 105 min., ora 20:00

Joi 15 mai

Fratele meu se însoară - Elveția, 2006, 78 min., ora 18:00

Fratele meu e fiu unic - Italia, 2007, 104 min., ora 20:00

Vineri 16 mai

Nefericita viață a Juanitei Narboni - Spania, 2005, 101 min.,
ora 18:00

Păpușile - Cehia, 2007, 90 min., ora 20:00

Zozo - Suedia, 2005, 103 min., ora 22:00

Sâmbătă 17 mai

Konyec - Ungaria, 2006, 105 min., ora 16:00

Dezangajare - Franța, 2008, 115 min., ora 19:30

Duminică 18 mai

De parte - Turcia, 2002, 110 min., ora 18:00

Ghetoul - Lituania, 2005, 111 min., ora 20:00

Program Muzeul Țăranului Român (MȚR)

Sâmbătă 10 mai

Îngeri orbiți - Danemarca, 2006, 90 min., ora 19:00

Obiecte pierdute - coproducție europeană, 2005, 99 min., ora 21:15

Duminică 11 mai

Fiecare a șaptea persoană - Luxemburg, 2006, 75 min., ora 17:00

Maestrul - Polonia, 2005, 115 min., ora 19:00

Fadourile - Portugalia, 2007, 85 min., ora 21:15

Luni 12 mai

Piaza rea - Germania, 2005, 94 min., ora 17:00

Eric în țara insectelor - Olanda, 2004, 90 min., ora 19:00

Piaza rea - Germania, 2005, 94 min., ora 21:15

Marți 13 mai

Andaluzia - Franța, 2007, 94 min., ora 17:00

Andaluzia - Franța, 2007, 94 min., ora 19:00

Casa galbenă - Franța, 2007, 85 min., ora 21:15

Miercuri 14 mai

Traversarea - Grecia, 2006, 113 min., ora 17:00

Traversarea - Grecia, 2006, 113 min., ora 19:00

Departa - Turcia, 2003, 110 min., ora 21:15

Joi 15 mai

Călătoria Iskăi - Ungaria, 2007, 95 min., ora 17:00

Înainte de a-și lua zborul - Lituania, 2006, 52 min., ora 19:00

Călătoria Iskăi - Ungaria, 2007, 95 min., ora 21:15

Vineri 16 mai

Ține distanța! - Italia, 2007, 106 min., ora 17:00

Locuitorii Lisabonei - Portugalia, 2004, 105 min., ora 19:00

Ține distanța! - Italia, 2007, 106 min., ora 21:15

Sâmbătă 17 mai

Ghetoul - Lituania, 2005, 111 min., ora 17:00

Cușcuș cu chefal - Franța, 2007, 151 min., ora 19:00

Duminică 18 mai

Fratele meu se însoară - Elveția, 2006, 78 min., ora 17:00

Totul pe gratis - Croația, 2006, 94 min., ora 19:00

De partea cealaltă - Germania, 2007, 122 min., ora 21:15

DC COMMUNICATION